

[H. P. Johansen.]

Indtryk, at Landsbykolen var god nok til Fodermesterens, Landarbejderens og maaske ogsaa Husmandens Børn, men ikke til de velstillede Børn. (Afbrydelse). Det er en Kendsgerning. Og den ærede Afbryder, som var saa høflig nu at afbryde mig, ved udmærket godt, at det forholder sig saadan. Jeg ved ikke, om det er denne Kendsgerning, Hr. Hartvig Frisch har tænkt paa; i hvert Fald kan denne Betragtning gøres gældende med Rette.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) sagde om de to Trediedels Majoritet, at det var et Værn for Selvstyret. Nej, det er et Værn for Mindretalsstyret — det var en forkert Vending, det ærede Medlem brugte. En saadan Ordning kan udmærket godt blive en Hindring for de mest paakrævede Reformere paa Skolevæsenets Omraade. Jeg forstaaer ikke ret vel, at et Parti, der kalder sig demokratisk, kan holde paa $\frac{2}{3}$ Majoritet i saadanne Spørgsmaal. Jeg synes ikke, det har saa forfærdelig meget med demokratisk Styre at gøre.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Til det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) vil jeg gerne sige, at der er ingen principiel Forskel paa, hvad der kræves i Forslaget, som Flertalspartierne her møder frem med, og hvad Venstre kræver. Det kan slet ikke stilles op paa den Maade, at Venstre lader Befolkningen frit indrette sit Skolevæsen i Fremtiden, som den har kunnet hidtil. Venstre har i sit Forslag givet bestemte Regler for, hvordan Skolevæsenet skal ordnes, Regler, som paa alle Hovedpunkter falder sammen med det, vi foreslaar.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at Folket ønskede ikke denne Ordning. Det tror jeg nu, meget af det, der sker i Befolkningen i disse Aar, taler afgjort imod. Der er i den danske Befolkning i Øjeblikket en Forstaaelse af, at Folkeskolen, Landsbykolen, som det her væsentligt drejer sig om, har for faa Timer, og at dette maa rettes, og med den Frihed, der er givet i Forslaget, som det nu foreligger, er der intet Brud paa den Linie, som dansk Skolepolitik har fulgt gennem de sidste 50 Aar.

Naar man siger, at vi ikke tør overlade til Kommunerne selv at afgøre, hvordan Forholdet skal være, saa er det en mærkelig Udtalelse af et Parti, der kræver kvalificeret Majoritet, for at der kan gennemføres Foranstaltninger i de samme Kommuner. Jeg er naturligvis klar paa, at der er en

vis Risiko ved at have Frihed i et Land. Det har man, saa længe vi har haft Frihed, været enig om, men vi har ønsket denne Frihed alligevel, fordi vi til syvende og sidst tror, at et Folk kun kan opdrages ved Frihed, fordi der med Frihed følger Ansvar. Og jeg nærer ingen Frygt for, at Kommunerne ikke skal forstaa deres Ansvar over for Befolkningen med Hensyn til at indrette en Skole for Befolkningen.

Over for det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) ønsker jeg at sige, at det, vi drøfter her, ikke er det Spørgsmaal, om en Skoleordning skal koste mere eller mindre. Hvis vi var blevet enige om de Punkter, der var Udsigt til at blive enige om, med Tilføjelse af de Ændringer, Venstre derudover krævede, vilde Skoleordningen have kostet nøjagtigt det samme, som den nu vil koste. Spørgsmaalet var, hvor stor en Del Staten skulde betale, og hvor stor en Del Kommunerne skulde betale. Dette Spørgsmaal kan ikke med nogen saglig Begrundelse rejses i Forbindelse med dette Forslag, naar bortses fra, hvad det vil kræve af nye Lærerudgifter. Den reelle Forskel for den enkelte Kommune er meget ringe. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om, hvad vi har Raad til, men kun Spørgsmaal om, hvorvidt Staten eller Kommunen skal betale et meget ringe Beløb for den enkelte Kommunes Vedkommende. Men jeg indser ikke, at vi nu med nogen Nytte drøfter disse Spørgsmaal.

Da jeg gaar ud fra, at vi staar foran Afslutningen af Arbejdet med denne Skolelov, som gennem de sidste Aar har været drøftet i Folketinget og med megen Interesse drøftet ude i Befolkningen, finder jeg Anledning til at rette en Tak ogsaa til Oppositionen for dens Medvirken. Det er rigtigt fremhævet, at under Forhandlingen i Folketinget blev der stillet en Række Ændringsforslag, som var fremgaaet under en saglig Drøftelse og nøje Gennemgang af Lovforslaget i den Tid, det har været behandlet i Folketingsudvalget, og som paa en Række Omraader har gjort Lovforslaget bedre, end det oprindelig var. Den Indsigt og Forstaaelse af Tingene, som Udvalget raadede over, har paa en heldig Maade bidraget til, at Lovforslaget er blevet saa godt, som jeg mener, det er i den Form, hvori det nu formentlig inden længe bliver vedtaget her i Tinget. Jeg vil da gerne sige, at jeg haaber, at den Medvirken fra Oppositionens Side, som har ført til, at der nu ikke principielt er store Ting os imellem, vil føre til, at naar disse Foranstaltninger skal gennemføres ude i Kommunerne, ikke ved et Magtbud straks,